

Los buenos profesores

Títol original: *Un métier sérieux* **Direcció i guió:** Thomas Lilti **País:** França **Durada:** 101 min
Any: 2023 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Vincent Lacoste, François Cluzet, Adèle Exarchopoulos **Fotografia:** Antoine Heberlé **Distribuïdora:** Castelao Pictures **Estrena a Espanya:** 17/05/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Comença un nou curs escolar. El Benjamin és un estudiant de doctorat sense beca. Davant la manca de perspectives de futur, accepta una feina com a professor en un institut de París. Sense formació ni experiència descobreix com pot ser de dura la professió de mestre en un sistema educatiu afectat per una manca de recursos crònica. Amb el suport i el compromís de la resta de docents, i una mica de sort, es replantejarà la seva vocació. (FilmAffinity)

CRÍTICA

12/09/2023 - Thomas Lilti soluciona l'equació d'intel·ligent reflexió social i comèdia humana amb una cinta coral sobre els professors, divertida, instructiva i commovedora

"Creus que saps, però en realitat no. I el pitjor de tot és que no saps transmetre allò que saps". Tothom es permet el luxe de parlar sobre el sistema educatiu del seu país, i amb raó, ja que tots han passat per les aules. Des de governs fins a mitjans de comunicació, passant per pares i mares, tothom es veu capaç de posar solució als problemes de l'ensenyament públic, i tot això amb el teló de fons de la dictadura de l'informe PISA (caldo de cultiu de constants manipulacions) i d'un professorat que sovint se sent desemparat davant l'escassetat crònica de recursos per treballar adequadament, un sector de l'ensenyament ignorat i menyspreat, sumit en un remolí incessant de falses bones idees de reforma.

Amb *Los buenos profesores*, que es projectarà properament fora de competició al 71è **Festival de Sant Sebastià**, Thomas Lilti ens fa partícips de la seva mirada humanista sobre la senzilla realitat dels professors d'institut, i ho duu a terme a través de la revelació de la seva pròpia perspectiva al voltant de les seves vides, que es mostra mitjançant imatges dels docents entre bastidors a les sales de professors i a la seva vida privada. Tal com ja va fer amb gran encert al voltant del món de la medicina (amb *Hipòcrates*, *Un doctor en la campinya* i *Mentes brillantes*), Lilti empra en aquesta pel·lícula el seu particular estil cinematogràfic, un estil en què conflueixen la seva precisió a l'hora de reflectir la realitat i l'atmosfera caracteritzada per les emocions a flor de pell (l'humor no n'és una excepció). En una autèntica cruïlla ideal entre el cinema d'autor i el cinema popular, el cineasta aconsegueix una vegada més posar sobre la taula —sense recórrer a la caricatura— una sèrie de qüestions socials molt encertades sobre una professió sovint menyspreada. I no només això, sinó que, per si no n'hi hagués prou, totes les respostes que ofereix són positives —per als que siguin capaços de veure-les, és clar—.

"No tots tenen la sort que teniu de tenir un professor". El doctorand Benjamin (**Vincent Lacoste**) acaba d'arribar a l'Institut Victor Hugo (un centre "convencional" dels suburbis de París) com a professor substituït de Matemàtiques. Així doncs, s'incorpora a un agradable claustre de professors que inclou, entre d'altres, el Pierre (**François Cluzet**), la Meriem (**Adèle Exarchopoulos**), la Sandrine (**Louise Bourgoïn**) i el Fouad (**William Lebghil**). La pel·lícula, que posa sobre la taula des de consells perquè "la classe no se'n vagi de les mans" (portar els cabells curts, portar ulleres, etc.) o per millorar les classes (servir-se de tutorials de YouTube en lloc de les eines inadequades que el centre posa a la seva disposició) fins a temes més espinosos (el dilema sobre castigar o no els alumnes que es passen de la ratlla, les crisis vocacionals, el pes d'una administració que exigeix al professorat una sèrie de tasques que van més enllà de les seves competències, etc.), examina amb lupa el lloc que ocupa el professor ("impotència, fracàs, injustícia, tot forma part del treball") al seu entorn professional. Però sobretot posa de manifest que els professors són homes i dones com els altres, amb vides fora de l'aula, amb sentiments, esperances i penes; i mostra que també són pares i mares fora de l'escola, i això no és cosa de per riure...

Los buenos profesores posa el focus i ofereix una perspectiva diferent i un context ampli sobre el món de la docència. Es tracta d'una pel·lícula que escodrinya el món actual a través d'aquest microcosmos i ret un bonic homenatge a una professió injustament infravalorada actualment. Per això, Thomas Lilti es recolza en un grup d'actors meravellosos, en un guió ben estructurat (que dona cabuda a cadascun dels seus nombrosos personatges i a totes les facetes de l'ensenyament que explora) i en el seu talent per crear empatia i elements de reflexió d'una forma molt viva (sovint divertida i, de vegades, summament commovedora) i en un estat d'ànim deliberadament optimista ("ho fem tot plegats, ens ajudem els uns als altres"), i tot això sense deixar de banda les dificultats que cal afrontar i superar.

Fabien Lemercier – cineuropa.org